

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

savnet forståelse og interesse for kunstneriske frembringelser af enhver art. Det må stadig være en naturlig opgave for det offentlige at støtte denne side af kunsten.

Endvidere vil det være rigtigt endnu engang at se på administrationsformen i fondet, ligesom man i forbindelse med diskussionen om de livsvarige ydelser på finansloven bør se på hele fondets støttesystem, således som det er nedfældet i bemærkningerne til 1964-loven. Fra forskellig side har det været fremme, at kunstnerstøtten burde ydes alene i form af arbejdsopgaver som betaling for et kunstnerisk arbejde, idet man på denne måde mener bedst at stimulere kunstnerne i deres arbejde.

Det er min opfattelse, at drøftelserne af disse spørgsmål må ske på grundlag af bemærkningerne til 1964-lovforslaget. Loven bygger på et fleksibelt støttesystem omfattende både støtte i form af arbejdsopgaver og støtte i form af legatydelser og faste ydelser på finansloven. Selv med bevarelsen af dette system kan det dog være rimeligt at overveje, om ydelserne på finansloven burde lægges helt ind under kunstfondet og administreres alene derfra og naturligvis også, om ydelserne er hensigtsmæssige i deres nuværende form, og om man kan finde frem til en større fleksibilitet i støtteordningerne.

Lovgivningen om Statens Kunstfond bør fortsat hvile på principperne for 1964-loven. Det forekommer mig fortsat rigtigt, at støtten til den skabende kunst er samlet under en fælles lovgivning, idet baggrunden for statens ydelser kan og bør behandles efter samme hovedretningslinier.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til kunstnere.

Efter § 8, stk. 3, i den gældende lov nr. 118 af 15. april 1964 med senere ændringer skal der i indeværende folketingsår fremsættes et revisionsforslag. I bemærkningerne til forslaget til den sidst vedtagne lovændring (lov nr. 172 af 28. april 1971) er det anført, at loven skal forelægges til revision i folketingsåret 1972-73 med henblik på ændring

af de i lovens § 5, stk. 1, nævnte sats. Grunden til, at den seneste museumslov — ligesom de tidligere — indeholder en bestemmelse om revision af tilskudsbestemmelsen i § 5, stk. 1, er, at man med relativt korte intervaller må regulere de ikke-privatstalsregulerede driftstilskud, som staten yder til kunstmuseerne.

Driftstilskuddene til disse ydes med samme beløb som de tilskud, museerne får fra stedlig side. Hvis det stedlige tilskud er over 20.000 kr., kan statstilskuddet dog ikke overstige 125 pct. af de stedlige tilskud, der blev ydet i finansåret 1969-70 (det såkaldte basisår). Der er endvidere i loven en bestemmelse om, at der ikke kan ydes det enkelte museum mere end 200.000 kr. uden særlig bevilling på finansloven.

Foruden disse almindelige driftstilskud ydes der kunstmuseerne hver et særligt tilskud til kunstindkøb på 20 pct. af statens almindelige driftstilskud, dog mindst 10.000 kr. og højst 20.000 kr., og der kan endvidere gives tilskud til afholdelse af kulturelle arrangementer i samme omfang, hvori der ydes lokale tilskud til dette formål. Statstilskuddet hertil kan dog ikke overstige 10 pct. af statens almindelige driftstilskud og må højst udgøre 10.000 kr.

Revisionsbestemmelsen sigter i første række på, at basisåret — for at sikre en rimelig fælles udvikling af de stedlige tilskud og statens tilskud — jævnlige ændres. En flytning af basisåret fra 1969-70 til 1970-71 ville medføre umiddelbare merudgifter på 69.000 kr., og merudgifterne kan andrage yderligere 81.000 kr., såfremt de stedlige tilskud til museerne senere forhøjes ud over de hidtidig ydede beløb. En flytning af basisåret fra 1969-70 til 1971-72 ville medføre en umiddelbar forøgelse af statstilskuddet på 184.000 kr., og den mulige senere yderligere forøgelse ville andrage 157.000 kr.

Som følge af den stedfindende finanspolitiske stramning og af hensyn til, at overvejelserne omkring opgave- og byrdefordelingen mellem stat og kommuner endnu ikke er tilendebragt, må jeg anse det for rigtigst at udskyde en revision af loven til folketingsåret 1973-74.

Jeg skal i denne forbindelse gøre opmærksom på, at der ved den sidste revision af loven i 1971 blev fremsat ønske af det daværende folketingsudvalg om, at der blev